Heccine ſuut due ptes. hec ⁊ ne. et grauat penl'. Uñ hic non inclinat ꝯiunctio encletica accentū p̄cedentis ſyllabe ad ſe. i. iuxta ſe. qđ accidit ꝑpter corruptionez p̄cedētis vocalis. Dicit em̄ heccine cū deberet dici heccene. corrupta eſt ibi ſyllabica adiectio ce. vide. ſ. i tractatu de accētu. Idē dicas de ſiccine. Itē cine adiūgit aliqñ huic pronomini hic ꝑ ſyllabica adiectione. ⁊ tūc deberet legi. nō interrogatiue. ſed remiſſiue. Uñ Threñ. ij. Plauſerūt ſup te manibus oēs trāſeuntes ꝑ viā. ſibilauerūt ⁊ mouert capita ſua ſup filiā hierlm. heccine ē vrbs dicētes ꝑfecti decoris. gaudium vniuerſe terre. Heccine. i. hic. Itē Eſa. xx. Heccine erat ſpes noſtra ad quoſ ꝯfugimus in auxilium. vt liberaret nos a facie regis aſſyriorū. ⁊ qūo effugere poterimꝰ nos. Et ita aliqñ in ſiccine. cine eſt ſyllabica adiectio. Et tunc ſiccine. i. ſic.

Hercule aduerbiū iurādi. i. ꝑ herculez iuro qui eſt mediuſfidius. ſ. ſemideꝰ. ⁊ ſemihō. qꝛ ex pte matris. ſ. Alcmene hō. ⁊ ex parte patris. ſ. Jouis dꝛ deus fidiꝰ. i. filiꝰ. Et ponit ibi. d. pro. l. Antiq̄ em̄ ſepius poſuert d. pro. l. vt celda ꝑ cella. Uel mediꝰ. i. melius. fideliſſimus inter deū ⁊ hoiem. Dicit enim hercules portare reſponſa ab his ad illos.

Heri aduerbium temporis. Et cor. primam Unde Eſopus. Fallere vult hodie ſiqua fefellit heri.

Heriliter aduerbiū. i. dñanter.

Hic. ſepe ponit ꝑ tunc. ⁊ ſic ē aduerbiū temporale. qñq3 h eſt aduerbiū locale. ⁊ tūc eſt ſenſus. Hic. i. in hoc loco. ⁊ tunc h ꝑducit Sz qñ eſt ꝑnomen corripitur. ⁊ ſignificat tantū quātū ille.

Hypo. ꝑpoſitio greca. i. ſub.

Hodie. adū. tpis. i. h die. Et ꝑ ſemꝑ ponit. ⁊ cōponit ex h. ⁊ die.

Honeſte. ſtius. ſime. adū. i diſcrete. decent

Honoratim. honorate. ⁊ honorabilit idem

Horno. adū tpis. i. h anno. ⁊ dꝛ ab annus.

Horribilit. liꝰ. liſſime. aboinabilit. trribilit.

Horſum adū. loci. i. in hanc ptem.

Hoſtiatim. adū. per hoſtia. quaſi de hoſtio ad hoſtium.

Hoſtilit. adū. i. crudelit. inimicabiliter.

Humane vel humanit. nius. niſſime. et humanitus adū. Et differūt humane ⁊ humanitus. Sicut diuine ⁊ diuinitus. Nā diuinitus ⁊ humanitus ſignt a deis et hoibus aliquid fieri. Sz diuine ⁊ humane ad ſiītudinem deoruz vel hoim. Si em̄ dicas Gabriel miſſus ē diuinitus idē eſt ac ſi dicat. Gabriel miſſus ē a deo. Et iſtud factuz eſt humanitus. id ē. ab hoibus. Si vo dicas. Gabriel locutus ē diuine vel humane. id ē ad ſiītudinē deoruz vel hoim ſiue diuino more vel humano. Et humane. i. manſuete. Et humaniter idē eſt qđ humane.

Humide. dius. diſſime. adū. madēter madide. Humectatim idem.

Humatim adū. i. ſepulti vl' virilit ⁊ abiecte

De J

Jactāter. tius. ſime. adū. i. ſupbe. arrogant

Jam aduerbiū eſt tpis.

Ibi. adū. loci. Et cōponit cū in. vt Inibi. i. in eodē loco. Et cū idē. vt ibidē. i. i eodem loco. ⁊ acuit penl'. duo em̄. j. ꝯglutinantur in vnā longā. Itē cōponit cū alius. ⁊ dicitur alibi. i. in alio loco. Et cū inter ⁊ dꝛ interibi. i. iteri. iterea. i illo loco. ⁊ cor. ꝑmā ibi.

Idcirco. i. ideo. ꝑpterea ⁊ videt eē ſimplex

Ignaue. vel ignauiter. uius. ſime. adū. i. pigre. inſipienter. ſtulte.

Ilicet. pe. cor. i. ire licet. Expleto em̄ officio ſuo ſacerdos dicebat. ilicet. q̄ſi diceret ire licet. Magis aūt corruptū eſt poſtmoduz ⁊ dictum eſt ilico. i. continuo aduerbiū temporis. vt dicit Alexander neq3. Et ſcribit ꝑ vnū. l. ꝑducit tñ ꝑmā. Uñ i grecismo dꝛ. Concito confeſtim mox protinus ilico ſtatim.

Ilico. adū. tpis. Et ſm Pap. Ilico. i. cōtinuo. ſubito. ſtatim. iterato.

Illo. adū. loci. ⁊ acuit in fine. Uñ Math. ij. Timuit illo ire. i. ad illū locū.

Immaniter. nius. ſime. i. crudeliter. imāſuete. terribiliter.

Immūde. dius. ſime. i. impure.

Imo ē adū. eligēdi. ⁊ valet tantū quātū potius. Aliqñ eſt aduerbiū affirmādi ⁊ valet tantū ſicut certe. Aliqñ ē ꝯiūctio illatiua. ⁊ valet tantū ſicut igit. Et imo ſcribi debz ꝑ vnū. m. ⁊ cauſa differētie ad ablatiuū de imus. a. ū. debet eſſe accentꝰ in fine. ⁊ debz m. aliquātulū cōpreſſe ſonare cuz. i. licet ſit de ſequēti ſyllaba. ſm Hugl. Quidā tamē dicunt q̄ non oportet q̄ imo aduerbiū accentuet in fine ad differentiaz ablatiui imo quia ſatis patet differentia inter ea. cū ſint diuerſe ptes orationis. Et producit ꝑmaz Unde. Sponſam non cupias quam duxit proximus imo. Floreat illeſus proximitatis amor.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Impendio.aduerbiū.i.ſedule.intente.Im
pendioſe idem.
Imperegre.pe.coꝛ.aduer.ꝛ ē idē qð inſta=
biliter.vel ſine certa manſione.ꝛ dꝛ ab in.
ꝛ peregre.
Imperite.tius.ſime.i.indocte.ignauiter.
Impie.magis impie.impÿſſime.aduer.i.ſi
ne pietate.crudeliter.
Impꝛeſentiarū.i.in pſenti mō.ꝛ pōt eſſe ps
cōpoſita.ꝛ erit aduerbiū tpis.Vn̄ Gen̄.l.
Sicut impſentiarū cernitis.Pōt etiā eſſe
aduerbiū loci.ſm quoſdā.ꝛ tūc impſentia
rum idē eſt qð in pſentia.
Impꝛobe.bius.ſime.i.impoꝛtune.
Impꝛomptu.i.in manifeſto.ſed magis ſūt
due ptes.
Impudice.cius.ſime.adū.i.inuerecūde.
Impune.i.ſine pena.
In.ppoſitio aliqn̄ conſtruit cuꝫ accuſatiuo
caſu.Aliqn̄ cū ablatiuo.Aliqn̄ cuꝫ vtroqꝫ
ſimul.Septē aūt modis ꝯſtruit cū accuſa=
tiuo tm̄.Sex cū ablatiuo tm̄.Tribus cum
vtroqꝫ indifferenter.ꝛ ſic in vniuerſo.xvj.
modis ꝯſtruit cū caſibꝰ.Quotiēs autē in.
ſignificat motum de loco ad locū cōſtruit
cum actō tm̄.vt Vado in vꝛbē.vado in ec
cleſiam.ſi ſum extra.ſcðo quotiēs in.poni
tur p ꝯtra ꝯſtruit cū actō tm̄.vt Vado in
hoſtem.i.cōtra hoſtem.Itē.In adulterū
dico.i.cōtra adulterū.tertio qtiēs in.ſigt
indeterminatā infinitatē.cōſtruit cuꝫ actō
tm̄.vt in pſalmo.Dn̄s regnauit in eternū.
Et iuſti imppetuū viuēt.qrto.qtienſcūqꝫ
in.ꝯſignificat diuturnitatē ꝯſtruit cū actō
tm̄.vt Viſio quā h vides in longos dies ē
Et iſte pphetiçat i magna tpa.Et ibi.Vt
inhabitē in longitudine dierū.qnto quoti
enſcūqꝫ ad in.ſub intelligit vſqꝫ.cōſtruit
cū actō tm̄.vt Qui odit aiam ſuā in h mun
do.in vitā eternā cuſtodit eā.i.vſqꝫ ad vi=
tam eternā.Et ibi.Scio cui credidi et cer=
tus ſum.qꝛ potens eſt depoſitū meū ſerua
re in illum diem.i.vſqꝫ ad illum diem.Et
Vado in montem.i.vſqꝫ ad montē.ſexto
quotienſcūqꝫ in.ponit p iuxta ꝯſtruit cuꝫ
actō tm̄.vt Iſti ꝯtendebant iuxta regē in
hūc modū.i.iuxta hūc modū.Et ibi.Mi
ſit ad Eçechiā in hec vba.i.iuxta hec vba
ſeptimo quotienſcūqꝫ in.ponit pꝛo ſuper.
ꝯſtruit cū actō tm̄ qð videt eſſe tm̄modo.
cū liber oſtendit ab aliq̄ exponi vt Beda i
Matheū.i.ſup Matheū.Et ſic ſeptē mo
dis ꝯſtruit in.cū actō tm̄.Sex aūt modis
conſtruit cū ablatiuo tm̄.Pꝛimo quotiēſ=
cūqꝫ in.ſigt motionē fieri in eodē loco.con
ſtruit cū ablatiuo tm̄.vt Milites currūt
in ciuitate.ꝛ ego curro in campo.ſcðo qti=
enſcūqꝫ in conſigt permanentiā in eodē lo=
co vel in re aliqua.ꝯſtruit cū ablatiuo tm̄.
vt Sum in domo.Sum in lectione.Sū in
cogitatione.Doꝛmio in lecto.tertio quoti
enſcūqꝫ in.ponit p inter.cōſtruit cū abla=
tiuo tm̄.vt Benedicta tu in mulieribꝰ.i.in
ter mulieres.Et ibi.Accepiſti bona in ho=
minibus.i.inter hoies.Et ibi.In qbꝰ vo=
cati eſtis vos.i.int quos.quarto quotiēſ=
cūqꝫ in.ponit p intra.ꝯſtruit cū ablatiuo
tm̄.vt Oꝛatio mea in ſinu meo.ꝯuertet.i.
intra ſuum meū.Et ibi nec cōcluſiſti me in
manibꝰ inimici.i.intra manꝰ.qnto quotiēſ
cūqꝫ in ponit p cum conſtruit cum ablati
uo tm̄.vt In baculo meo tranſiui ioꝛdanē
.i.cum baculo meo.ſexto quotienſcūqꝫ in.
ponit p an̄.ꝯſtruit cū ablatiuo tm̄.vt Di
rigat dn̄e orō mea.ſicut incenſum in cōſpe
ctu tuo.i.an̄ ꝯſpectū tuū.Et ibi.Hoc ē mi=
rabile i oculis nr̄is.i.ante oculos noſtros.
Cū vtroqꝫ caſu ꝯſtruit in.idifferent.Pꝛi=
mo quotienſcūqꝫ in.ponit p ſup.conſtrui
tur cū actō.vt Loquet pacē in plebem ſuā
.i.ſup plebē ſuā.Cum ablatiuo.vt Miſit
deus filium ſuum in terris.i.ſuper terras.
Et ibi.Iacta cogitatū tuū in dn̄o.i.ſuper
dn̄m.ſcðo quotienſcūqꝫ in.ponit p p.con
ſtruit qn̄qꝫ cū ablatiuo.qn̄qꝫ cū actō.Cuꝫ
actō.qn̄ ſigt localem tranſitioneꝫ.vt Ape
rite mihi poꝛtas iuſticie.ꝛ ingreſſus in eas
.i.p eas.Cum ablatiuo quando notat ad=
miniſtrationem.vt Multifarie multiſqꝫ
modis olim deꝰ loquēs patribꝰ in pphet.
.i.p pphetas.tertio quotienſcūqꝫ in poni
tur pꝛo ad ꝯſtruit qn̄qꝫ cum actō qn̄qꝫ cuꝫ
ablatiuo.Cum actō qn̄ localem motioneꝫ
deſignat.vt Impulit in latus tuuꝫ.i.ad la
tus tuum.ꝛ Vado in hoſtes.i.ad hoſtes.
Cum ablatiuo.vt Dn̄s erit in lateꝛe tuo.i.
ad latus tuum.ita dicit Hugl.Scðm autē
Ariſtotelem ſic diſtinguuntur modi de in.
Nam pꝛimo modo dicitur aliqd eſſe in ali=
quo.ſicut pars integralis i ſuo toto.vt Di
gitus in manu.paries in domo.Secundo
modo ſicut totum integrale eſt in ſuis par=
tibus.vt Domus eſt in pariete.tecto ꝛ fū=
damento.Tertio autem modo ſicut ſpeci=
es in genere.vt Homo i animali.ꝛ vniuer
ſaliter quolibet inferius in ſuo ſuperioꝛi.
Quartus modꝰ eſſendi in.dicitur ſicut ge=
nus i ſpecie.vt Animal in hoie ꝛ vnūqðqꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diffiniens in ſuo diffinito. Quint⁹ modus
eſſendi in aliquo ē. ſicut forma in materia.
Et iſte quintus modus ſudiuidiꝛ. qꝛ q̄daʒ
eſt forma ſubſtātialis. vt anima eſt forma
ſubſtantialis hominis. Alia aūt eſt accidē
talis. vt albedo ē forma accidentalis hoīs
ꝛ ṗma earū dꝛ ꝓprie eſſe in hoīe. ſicut for=
ma in materia. ꝛ anima in corꝑe. Alia dici
tur eſſe in. ſicut accidēs in ſubiecto. vt albe
do in pariete. ꝛ color in corꝑe. Sextus mo
dus eſſendi in. ē ſicut aliq̄d in ṗma cauſa ef
ficiente. vt regnum in regente. Septimus
modus eſſendi. in. eſt ſicut aliq̄d in fine. ſicͣ
virt⁹ in beatitudine. Octauus mod⁹ eſſen
di in. eſt ſicut aliquid in vaſe. ꝛ vniuerſali=
ter ſicut locatum in loco. Hos aūt octo mo
dos eſſendi in. diſtinguit Ariſtoteles in ꝑ=
dicamētis ſuis. Boeti⁹ aūt aſſignat nouē.
quia ſubdiuidit quintum modū in duos.
vt dictū eſt.

Incaſſum aduer. i. fruſtra. ſine cauſa. et dꝛ
ab in. ꝛ caſſis. q̄ſi ſine caſſib⁹. ſine q̄b⁹ vena
tio inanis eſt. Uel cōponiꝛ ab in. ꝛ caſſum
aduer. q̄litatis ſꝫm Hugꝰ. Pap̄. etiā dicit.

Incaſſum irrituʒ. fruſtra. infructuoſe ſine
cauſa.

Incunctanꝛ adū. i. dubitanꝛ. ſꝫm Pap̄.

In̄. aduerbiū. ꝛ deriuaꝛ ab in. Et cōponiꝛ
Deide. Exinde. Perinde. Proide. Sub=
inde. Et differunt. qꝛ exinde ꝛ deinde. ꝛ ſb
inde. aduer. ſunt loci vel ordinis. Perinō
aduer. ſimilitudinis vel qualitatis. i. taliꝛ
Proinde ē cōiunctio illatiua. i. igiꝛ. Inue
nitur tn̄ qn̄qꝫ adū. loci vel ordinis. Et iſta
qn̄qꝫ apocapanꝛ. exin. proin. ſubin. perin.
dein. ꝑexinde. deinde.

Induſtrie. adū. i. ſtudioſe. ſolerter. aſſidue.
vigilanꝛ.

Infauſte. i. infęliciter.

Infra aduer. loci. Et compaꝛ. Infra. infe=
rius infime. Et infra ſig̃t localē depꝛſſioneʒ
vel ſuppoſitionē. cui ꝯtrariū ē ſupra. Iteʒ
infra etiā ē ꝑpoſitio.

Ingenioſe. ſius. ſime. i. artificialiꝛ. aſtute.
calide. prudenter. ſubtiliter.

Inibi. adū. loci. i. in eodē loco.

Inopinate. inſperate. ſubito. improuiſe.

Inſolenter. tius. ſime. i. ſuꝑbe. fatue.

Inidipſum. i. in vnū. aduer. congregandi.
Uel in id ipſum tres ꝑtes ſunt. i. in illō bo
num qđ eſt ipſum. i. in ſe manens. nulla vi
ciſſitudine cōmutatū.

Inter. aduer. loci. Semꝑ em̄ ſignificat lo=
cum. vel q̄ſi locū. ſꝫ diſſimiliꝛ. q̄ſi ſex mōis

Significat em̄ qn̄qꝫ localem poſitioneʒ in
medio. vt interrumpo. qn̄qꝫ tranſitionem
vnius ad aliū. vt internūcius. qn̄qꝫ localē
diſtantiā. vt intercapedo. qn̄qꝫ diſtantiaʒ
temporalē. vt interuallū. qn̄qꝫ viciſſitudi=
nem cū tranſitione. vt conuerſiqꝫ oculos i
ter ſe atqꝫ hora tenebāt qn̄qꝫ ſignificat per
manentiam in medio. vt inter amicos. ꝛ h̄
cū quadā continuationis ſignificatione.

Interdiu cōponiꝛ ab inter. ꝛ diu. i. interim
dū dies eſt.

Interdū. i. nōnūq̄ꝫ aliq̄n aliquotiēs.

Interea. ab inter ꝛ ea cōponiꝛ aduer. tp̄is.
Quidā ṽo dicūt ꝙ ab inter deriuaꝛ interi
ꝛ interea. Et cōponiꝛ interea loci. aduer.
loci. i. interim vel in eo loco.

Intra dꝛ ab in. ꝛ differt ab infra. qꝛ īfra ſig̃t
localē depꝛſſionē vel ſuppoſitionē cui ꝯtra
rium ē ſupra. qđ ſignificat localē ſuprapo=
ſitionē. vt Sol currit ſupra lunam. vel lu=
na infra ſolem. Intra vero ſig̃t localem in
cluſionem. cui contrarium eſt extra. quod
ſig̃t localem excluſionem. vt Ciues habi=
tant intra muros ciuitatis. ruſtici extra.
Nullus ergo dicat. Ego ſum infra muros
ciuitatis. niſi eſſet defoſſus ſub ipſis murꝭ.
Et compatur. Intra. interi⁹. intime. adū.

Intro. aduerbium loci. ſig̃t ad locū. ꝛ acuiꝛ
in fine.

Intus ꝛ intro dicunꝛ ab intra. Et differūt.
qꝛ intro ſig̃t ad locū. Intus ſig̃t in loco vł
de loco. vt Intro vado. intus ſum. intus
exeo. Un̄. Intro foras ad ſig̃t. forꝭ intus i
ꝛ de. Et cōponiꝛ Deint⁹. Abintus.

Inuicē debet ꝓferri ſub vno accētu. vt de=
ſigneꝛ poni ꝑ vna ꝑte vel ꝑ vno adū. q̄li=
tatis. Scđm em̄ veritatē inuicē ſunt duę
ꝑtes poſitę pro vna in compoſitione. ꝛ po
teſt dici quędā irregularis vocum conge=
ries. ꝛ cor. vi.

Ironice. aduer. i. deriſorie.

Itaqꝫ dictio cōpoſita. an̄pe. acuit. Un̄ con=
iunctio encletica h̄ nō inclinat accentū ꝑce
dentis ſyllabę ad ſe.

Itē. ē adū. ſilꝛitudinis. vel ordinis.

Iteratim. adū. ordinis. vel q̄litatꝭ. ꝑ q̄ ſępe
poniꝛ iſte abltūs iterato. poſit⁹ adūbialiꝛ

Iteʒ. i. altera vice. q̄i iter alterū. ſꝫm Pap̄.

Itidem cōponiꝛ ab item aduerbio ſimilitu
dinis vel ordinis ꝑ geminationē. Et diciꝛ
itidem vel idētidē. i. itē ꝛ item. ꝛ iterum et
iterū. vel ſimiliꝛ. Et in vltimo inꝛponiꝛ. t.
ꝛ deberet dici itētidem ꝑ. t. ſꝫ cā euphonię
mutaꝛ. t. in d. ꝛ. m. in. n. ante. t. ꝛ dꝛ itētidē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Poſſunt etiã ibi idẽtidem ⁊ itidem eẽ pronomina neutri ge. ⁊ tñ in ntõ ⁊ accuſatiuo ⁊ vtrũqꝫ ẽ cõpoſitũ ab idẽ geminato et in vltimo interponiẗ .t. ⁊ tñ valet itidem vel idẽtidẽ. quãtũ idẽ ⁊ idẽ vel ſiŀe.

Jugiter aduerbiũ .i. aſſidue. continue. pſeueranter.

Juſum adũ. loci .i. deorſum. Et cõtrariuꝫ ẽ ei qđ ẽ ſuſum vel ſurſum.

Juxta adũ. loci. ⁊ ſiĝt localem ꝓpinquitatẽ vt iſte ſedet iuxta eũ. Jtẽ ẽ aduerbiũ ſiŀitudinis. ⁊ tũc ſiĝt accõmodationẽ ⁊ ſimilitudinem. vt Hoc ẽ dictum iuxta illum magiſtrum. Jtem iuxta eſt aduerbium qualitatis. ⁊ tũc ſiĝt ęqualitatem vt iuxta .i. ęqualiter. Jn qua ſignificatione videẗ eſſe adũ. ſimilitudinis.

De L

Lachrymoſe aduer .i. flebiliter.

Laniatim .i. diuiſim.

Large vel largiter. ſius. ſſime. adũ .i. abundanter affluenter.

Largiflue. adũ .i. affluenter.

Laſciue. uius. ſſime. ⁊ laſciuioſe. ſius. ſſime .i. luxorioſe. petulanter.

Late. tius. ſſime. ample. ſpacioſe.

Leniter. aduer .i. moliter. (leniter.

Lente. tius. ſſime .i. tarde. paulati. gradati

Lepide. diuſ. diſſime. adũ .i. facete. ornate. facunde. curaliter.

Lete. tius. ſſime .i. hilariter. iocunde.

Leuiter. uius. uiſſime .i. faciliter. agiliter.

Libenter. aduer .i. cum magna voluntate. et animo.

Liberaliter. lius. liſſime. aduer. large. benigne. humaniter.

Licet ⁊ licebit. qñqꝫ ponũẗ ꝓ coniunctõne aduerſatiua. ſcꝫ q̃uis. nõ tamen eſt dicendum ꝙ licet vel licebit ſit cõiunctio. ſꝫ tñ verbum.

Lympide. dius. ſime. adũ .i. clare. manifeſte lucide.

Lineatim. adũ .i. ꝑ lineas ꝓtractim.

Liquide. dius. diſſime. aduerbium .i. aperte fluide.

Locupleter. tius. ſime. aduer. id eſt. plene. abundanter.

Longe. adũ. ⁊ dr̃ a longꝰ. Et cõponiẗ Alonge. delonge. elonge. oĩa q̃ſi in eodẽ ſenſu. ⁊ acuunt pe. cũ ſit longa poſitione.

Lucubrate. tius. ſime. adũ .i. vigilanter.

Lucubre .i. mane vł vigilanẗ. Et cor. cu.

Luculenter. tius. ſime. adũ .i. clare.

Ludicre .i. ioculariter.

Lugubriter. adũ .i. flebiliẗ. funeſte. triſte. et cor. gu. naturaliter.

De M

Mage poniẗ ꝓ magis. ſꝫ h̃ poetica licẽtia. ſm Pap̃. vtimur.

Magis. adũ. compandi.

Magiſpluris .i. multopluris p̃cij. vel extimatiõis. vt habeẗ Matth. vj. Vel magiſ pluris .i. magis magni p̃cij q̃ꝫ illa.

Magnifice ⁊ magnificenter. adũ .i. generoſe. glorioſe.

Magnope .i. ſm magnũ opus. vel valde. ⁊ ẽ adũ. Sꝫ qñ habet duo .o. ſunt duę partes magno ope.

Mane ẽ adũ. tpis. ⁊ nõ acuiẗ in fine. ⁊ dr̃ a manum. qđ ẽ bonũ. Et q̃d meliꝰ ẽ mane qñ de tenebris deueniẗ ad lucẽ. Vel mane dr̃ a mano. as. q2 tũc dies manare incipit. Et ꝓdu. p̃mã. Põt etiam eſſe nomen. vt Bonum mane.

Manhu. adũ. admirãtis apud hebręos q̃ſi qđ ſignũ ẽ h̃. vel q̃d ẽ h̃. Vñ Exo. xvj. Dixerunt adinuicem manhu. quod ſiĝt. q̃d ẽ h̃. ⁊ acuiẗ in fine.

Mature. adũ .i. feſtinanter. cito.

Maxime. adũ .i. p̃cipue.

Meapte. tuapte. ſuapte. ſm quod exponit Pap̃ .i. mea. tua. ſua. cauſa. vel meapte .i. meo vſu vel more. vt Jſte loquiẗ meapte. id eſt. ſm mores vel vſum vel moduꝫ meę patrię.

Meatim. eſt aduer. pſonale. non tñ ei accidit perſona. Aduerbijs em̃ nec accidit numerus nec pſona licet q̃daꝫ aduer. ſint numeralia. vt bis. ter. Et quędaꝫ perſonalia vt meatim. tuatim. q2 nõ habent numeruꝫ vel pſonã ꝓ accidẽte. ſꝫ ꝓ ſiĝtione. Unde in Grecismo dr̃. Dic idioma meũ conſiĝre meatim. Uſum vel mores dic inſinuare meapte.

Mediuſfidius. aduer. iurandi .i. ꝑ mercuriũ. qui mediator ẽ. ⁊ fidius interpres deorum ⁊ hominũ. Vel dr̃ a mediꝰ. ⁊ fides q̃ſi mediante fide.

Medulliẗꝰ adũ. loci a medulla dr̃. ⁊ cor. pe.

Mẽdoſe. adũ .i. macłoſe. turpiẗ. mẽdaciẗ.

Millies. aduer. numeri .i. mille vicibꝰ. ⁊ dr̃ a mille.

Minime. adũ. quod qñqꝫ poniẗ ꝓ nõ. qñqꝫ pro parum. Et diciẗ a minimus. Unde Hãc vocem minime repimꝰ ſępe negãdo. Dicas ⁊ minime ſępe ſignificare parum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf